

[Knud Kristensen.]

kunde ønske og vilde anse det for formaalstjenligt, at de havde faaet. Hvis man anvender denne Argumentation, hvad kan der saa i det hele taget ske her i Rigsdagen? Hvad kan man egentlig gennemføre af Forbedringer i vor Lovgivning, hvis det, at der før har været nogen, som ikke har faaet Fordelen af saadanne Forbedringer, skulde kunne medføre, at vi heller ikke nu kan gennemføre dem? Vilde det f. Eks. ikke være en mærkelig Begrundelse for ikke at sætte Valgretsaldern til det andet høje Ting ned til 23 Aar, at der er nogen, der først har faaet Valgret, da de var 35? Eller lad os tage den sociale Lovgivning. Vilde det ikke være en mærkelig Begrundelse for ikke at forhøje Aldersrenten eller Arbejdsløshedsunderstøttelsen, at der tidligere har været nogen, som ikke har faaet Del i denne Begunstigelse? Det er en mærkelig Argumentation, at man skulde være forhindret i at gøre det, som er ret og rimeligt, fordi man tidligere ikke har gjort det samme.

Jeg mener, at de Ændringsforslag, vi har stillet, er velbegrundede, og jeg skal sluttelig anbefale ærede Medlemmer at stemme for samtlige de stille Ændringsforslag med Undtagelse af Ændringsforslag Nr. 1, idet jeg ønsker først at høre Ordførers Motivering for det; i særlig Grad ønsker jeg at anbefale de af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag.

A. C. D. Petersen: Jeg anerkender paa mit Partis Vegne, at de af Flertallet stillede Ændringsforslag betyder en Forbedring af Lovforslaget, og vi kan derfor tiltræde dem, men derudover har vi stillet Ændringsforslag, som vi meget anbefaler ærede Medlemmer at se nærmere paa og naturligvis helst stemme for. Vi havde egentlig under Overvejelse ogsaa at stille et Ændringsforslag, der tilsigtede at stille alle i Landbrugserhvervet beskæftigede Borgere ens i Forhold til denne Lov. Der sker jo ogsaa inden for denne Lovgivning en Opdeling, saaledes som man her i Landet særlig under denne Regering har yndet det; man deler Landbruget i forskellige Klasser og giver dem Fordele eller Begunstigelser i Henhold til, om de ligger tilstrækkeligt langt nede i Antallet af Tønder Land, om jeg saa maa sige. Da vi ikke anerkender, at Trangen eller Vanskelighederne for de paagældende er afhængig af Arealernes Størrelse, anser vi det ikke for rimeligt at opretholde den fastsatte Grænse, saa meget mere som Grænsen for Laanenes Givelse dog er sat saa højt,

at det er et forholdsvis lille Antal Landbrugere, der ikke kan faa Del i dem. Vi mener, at hvis der paa noget Tidspunkt har foreligget en god Begrundelse for at slette denne Grænse, er det netop nu, da man har lavet en Svinekortfordeling, som er uhyre uheldig for det store Landbrug. Der kan meget vel tænkes Landbrug, der er saa store, at den indførte Begrænsning hindrer dem i at faa Del i disse Laan, men som gennem Svinekortfordelingen er kommet i Vanskeligheder og derfor maaske kunde have Brug for at faa Del i Laanene lige saa vel som de mindre Landbrugere. Vi har imidlertid ikke inden for Udvalget fra nogen Side faaet Støtte for Tanken om at slette denne Grænse, og vi har derfor ikke ment, at der var nogen særlig Begrundelse for at føre den frem.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen omtalte vort Ændringsforslag under Nr. 1 og ønskede det nærmere forklaret. Jeg skal erkende, at det er ikke nogen særlig indgaaende Betydning, jeg tillægger dette Ændringsforslag, men Udvalget har modtaget en Henvendelse fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, hvori det paapeges — hvad der vel for øvrigt ogsaa er faldet Udvalgsmedlemmerne i Øjnene —, at „effektiv“ er et overmaade elastisk Begreb. Jeg synes, at naar vi nu indfører Ordet „effektiv“, kunde det se ud som et Forsøg paa at skabe en Assurance mod, at noget uheldigt, som tidligere har fundet Sted, atter sker, og vi har ikke ment, at man kunde tænke sig, at Lovgivningen har været administreret paa en saadan Maade, at den ikke-effektive Gæld blev taget med i Beregningen af Gældsposterne, naar der var Tale om Gældssanering. Det er dette Ords Elasticitet, dets Ubestemmelighed, der gør, at vi ikke synes, der er nogen særlig Grund til at indføre det, og vi ønsker derfor at imødekomme Købmandsforeningerne paa dette Omraade. Derfor har vi stillet vort Ændringsforslag under Nr. 1. Jeg erkender, at i Realiteten vil det ikke gøre megen Forskel, enten det staar der, eller det ikke staar der, men naar jeg erkender det, finder jeg ingen Grund til at indføre den Ændring.

Betydelig større Vægt lægger vi paa Ændringsforslag Nr. 7, idet vi finder det ganske irrationalt, saaledes som det ogsaa blev fremført under Lovforslagets første Behandling, at forbyde de Landbrug, der har faaet Gældssanering, yderligere Pantsættelse af Ejendommene. Hvis Ejendommene yderligere kan pantsættes, maa det vel være, fordi Panteværdien enten er højere,